

THIÊN CHÚA Ban Ân Phúc Và Xót Thương Những Ai Ngài Tuyển Chọn!

Thánh Lễ luôn luôn giữ vai trò trọng yếu trong cuộc đời tôi. Ngay từ thơ bé tôi đã hiểu và yêu mến Thánh Lễ nhờ gương lành của hiền mẫu và bà ngoại tôi. Mẹ và Ngoại thường cho phép tôi đi theo mỗi khi hai vị đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ.

Giáo xứ chúng tôi mang tên Chúa Ba Ngôi và có nhà thờ rất đẹp. Trong đầu óc bé nhỏ và thơ trẻ của tôi lúc ấy, nhà thờ xứ đạo trông thật trang trọng và long lẫy y như một nhà thờ Chính Tòa! Vì nhà tôi không cách xa nhà thờ bao nhiêu nên tôi thường ghé vào nhà thờ để kính viếng Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể và ở lại đó cầu nguyện. Nhà thờ luôn sáng chói và trao ban cho tôi niềm an bình khó tả.

Ngày rước lễ lần đầu là ngày trọng đại nhất. Tôi không bao giờ quên hình ảnh chiếc voan dài phủ đầu và cái áo đầm mới trắng tinh. Mỗi đứa trẻ nhận một cuốn Sách Kinh và một tràng chuỗi Mân Côi. Đối với tuổi thơ chúng tôi thì đây là ngày thật đẹp. Ngày mặc áo trắng đội voan trắng và cầm nến trắng. Nhưng nhất là ngày chúng tôi được rước Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể lần đầu. Ngay cả bây giờ đây, lúc tuổi đời đã chồng chất, cứ mỗi lần nghe bài Thánh Ca "Lạy Chúa, con không đáng Chúa ngự vào nhà linh hồn con" tôi vẫn không cầm được nước mắt. Những giọt nước mắt cảm tạ và tri ân.

Từ ngày rước lễ lần đầu đến nay mấy chục năm trôi qua với biết bao biến cố. Tôi lập gia đình và sinh hạ 2 con trai đặt tên là Billy và Gregory. Cuộc sống gia đình lắm nỗi đắng cay sâu khổ xen lẫn với niềm vui và hạnh phúc. Nhưng tôi không đơn cô cô độc. Tôi luôn cảm nhận sự hiện diện của Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong cuộc đời, đặc biệt sau mỗi lần tôi rước Mình Thánh Chúa. Những lúc gặp khó khăn tôi đều chạy đến và than thở cùng Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Các khó khăn không biến mất một sớm một chiều, nhưng tôi nhận được nhiều ơn lành để chấp nhận hoặc thắng vượt chúng.

Đức Tin được củng cố sau mỗi lần tôi rước Mình Thánh Chúa. Đức Tin khơi động trong tôi niềm trông cậy và phó thác cho sự quan phòng của THIÊN CHÚA. Dĩ nhiên không phải lúc nào cũng dễ dàng và trôi chảy. Chẳng hạn như khi hiền phụ tôi thua lỗ trong công ăn việc làm và mức kinh tế trong gia đình trượt xuống thật thấp. Nhưng rồi hoạn nạn cũng qua đi.

Tôi xin kể lại một biến cố xảy ra cách đây hơn 20 năm. Vào một buổi chiều thứ bảy, gia đình tôi trên đường trở về sau khi tham dự Thánh Lễ thì một tai nạn xảy ra. Bé Gregory của chúng tôi lúc đó mới có 3 tuần bị thương nặng nhất. Cháu được đưa ngay tới nhà thương và đưa vào phòng cấp cứu. Thời gian tiếp theo là thời gian của nước mắt của âu lo nhưng đặc biệt là của cầu nguyện. Cha Sở cùng cộng đoàn giáo xứ cũng như bạn bè vây quanh chúng tôi và hiệp ý cầu nguyện với

chúng tôi. Và bé Gregory thoát hiểm nguy. Hiện Gregory là sinh viên tại đại học quốc gia của bang Ohio. Mỗi lần nhìn con trai cao lớn khoẻ mạnh, chúng tôi không bao giờ quên dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA đã trao ban cho chúng tôi món quà sự sống quý giá.

Trong khi trưởng nam Billy của chúng tôi đã lập gia đình và có bé gái tên Isabelle. Tôi được niềm vui săn sóc cháu nội trong thời gian cháu còn nhỏ tuổi. Tôi dạy cháu biết yêu mến Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Tôi mang cháu theo mỗi khi đi nhà thờ tham dự Thánh Lễ. Vào mỗi thứ hai hàng tuần nơi nhà thờ xứ đạo chúng tôi có chiều Thánh Thể suốt ngày. Tôi đưa cháu Isabelle đến chiều Thánh Thể. Bé rất thích nhìn lên bàn thờ nơi trưng bày Mặt Nhật có Minh Thánh Chúa.

Cuộc sống chúng tôi gặp nhiều khó khăn trong công ăn việc làm và đồng lương xuống thấp. Nhưng vợ chồng tôi vẫn tiếp tục đặt trọn niềm tin nơi THIÊN CHÚA. Cuộc sống cá nhân và gia đình nằm trong tay Chúa. Không gì xảy ra ngoài Thánh Ý THIÊN CHÚA. Chúng tôi tin tưởng vững vàng như thế. Nhờ vậy mà cuộc sống chúng tôi luôn trôi qua trong an bình thanh thản và vui tươi.

(Chứng từ của bà Jeanne McCale sống tại thành phố Vermilion thuộc bang Ohio, Hoa Kỳ).

... ”Những ai trông cậy vào THIÊN CHÚA sẽ an tường sự thật. Những ai trung thành sẽ được Ngài yêu thương và cho ở gần Ngài, vì Ngài ban ân phúc và xót thương những ai Ngài tuyển chọn.. Người công chính dù có chết non, cũng vẫn được an nghỉ. Vì tuổi thọ đáng kính không phải bởi sống lâu, cũng không do số tuổi. Đối với con người, sự khôn ngoan còn quý hơn tóc bạc, sống không thì ố đã là sống thọ” (Sách Khôn Ngoan 3,9+4,7-9).

(Sister Patricia Proctor, OSC, "201 Inspirational Stories of The Eucharist", Franciscan Monastery of Saint Clare, Spokane, Washington, 2004, trang 181-183)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt